

На Канів, лицарі, до бою!..

Микола Щербак

- На Канів, лицарі, до бою! -
Заграли сурмою кличі...
І вранці над Дніпром-рікою
Заблисли месницькі мечі!

- На Канів, лицарі!.. Гармати
Ударили, як грізний грім...
- Тікай, конай, кривавий кате!
Гори у шквалі вогнянім.

- Вгощайся! - рушилися кручі,
І мов валилася земля.
- Напийсь води! - Дніпро ревучий
В священнім гніві промовля...

Та раптом - що це? - крові плями?!..
Отамане! Чому поблід?!
Вхопивсь за груди... Смутно глянув,
Як похитнувся сірий схід...

Мигнула біля хати мати,
Немов жива і нежива...
Ревіли над Дніпром гармати
І пахла спалена трава...